Flacăra olimpică n-a reușit să purifice presa australiană de vechi nărăvuri

E greu de spus ce s-a petrecut printre cititorii ziarului „The Argus" din Melbourne, care, la cîteva zile după terminarea Jocurilor, au descoperit un articol neașteptat, e drept destul de bine dosit pe o îngustă coloană din ultima pagină. Articolul nu trata în cuvinte încîntătoare despre continuarea tradiției olimpice și nu era semnat de Kent

Hughes M.V.O., O.B.E., M.C. și alte inițiale ale sale pe care n-avea nici un rost să le memorez. Nu era vorba nici măcar de un studiu despre berbecii australieni prezentați la o expoziție organizată cu prilejul marilor competiții și n-avea nici o legătură cu firma care a doua zi după terminarea întrecerilor de pe Cricket Ground Stadium se grăbea să înlocuiască pista de zgură cu brazde de gazon.

De necrezut, articolul se referea în mod concret la organizarea și desfășurarea Jocurilor Olimpice, lucru pe care „The Argus" și celelalte ziare australiene n-au reușit și mai ales n-au vrut să-l facă în răstimpul acestora. Era o critică severă la adresa australienilor care n-au înțeles rosturile acestei mari competiții mondiale, neasigurîndu-i cadrul cuvenit. Constatînd însă că rîndurile publicate de „The Argus" pe colonița din ultima pagină erau de fapt reproducerea parțială a unui articol apărut în ziarul italian „Giornale d'Italia", mi-am dat din nou seama că ar fi fost exagerat să mă aștept ca un ziarist australian să fie capabil de atîta sinceritate. In orice caz, faptul că un ziar australian reușea să publice, chiar la mai multe zile după ce flacăra olimpică fusese stinsă, cîteva rînduri critice în care erau scoase la iveală tarele jocurilor, a produs, fără doar și poate, mare nedumerire în rîndurile cititorilor săi. Aceștia citiseră încă înainte de începerea jocuritor și în timpul desfășurării lor, în afară de cele mai tendențioase știri, menite să învrăjbească pe participanți, să creeze o atmosferă de neînțelegere, de ură, fel de fel de aprecieri elogioase în ceea ce privește organizarea. Dar mai presus de orice, ocupația zilnică a condeierilor lui „The Argus" și „The Herald" era desconsiderarea spiritului olimpic, calomnierea sportivilor care veniseră de la mii de kilometri pentru a se întrece prietenește.

Dar și în ceea ce privește cronica întrecerilor avem multe de reproșat ziariștilor australieni. La început, confrații lor europeni erau stupefiați constatînd că publicul nu știa să aprecieze valoarea performanțelor care se realizau sub ochii lor pe stadion. Atunci doar cînd crainicul anunța numele unui sportiv australian — indiferent dacă era vorba de o performanță mediocră — aplauzele izbucneau din toate colțurile stadionului. Am înțeles însă destul de repede cărui fapt i se datorește și această stare de lucruri. Comentariile și cronicile care apăreau în ziare erau scrise la un nivel mediocru și cu vizibila tendință de a scoate la iveală numai pe sportivii australieni.

Constatînd această atmosferă, președintele Comitetului Olimpic Internațional, Averry Brundage, a înțeles ce pericol reprezintă pentru spiritul jocurilor sistemul gazetarilor australieni. De altfel, la conferința de presă, organizată către sfîrșitul întrecerilor, ziariștii australieni au căutat din nou, prin întrebările pe care le-au pus, să-l determine pe Averry Brundage să laude organizarea. Lucrul acesta a făcut pe unul din ziariștii francezi să exclame:

— „Să încetăm să ne mai aruncăm flori! Cît despre spiritul jocurilor și presa australiană, să nu mai vorbim..."

Ceea ce trebuia spus fusese spus. In continuare, ziariștii străini și-au arătat nemulțumirea în legătură cu diferite lipsuri ale organizării, lucru pe care președintele Comitetului Olimpic Internațional a trebuit să-l recunoască. Serviciul de informare care ne fusese prezentat la început drept ceva extraordinar era de fapt cu totul dezorganizat. Pe lîngă faptul că rezultatele pe care le primeam cu întîrziere erau adeseori încurcate, ele conțineau și o mulțime de greșeli de calcule. In schimb, dacă acesta funcționa defectuos, domnul E. A. Doyle, șeful serviciului de presă și publicitate (ultimul cuvînt este foarte semnificativ!) ne-a oferit o surpriză... Intr-o bună zi, în locul cutiilor de chibrituri, am găsit în casetele care trebuiau să conțină normal filele cu rezultate o notiță plină de tîlc: doamna Gibbson de la un obscur ziar australian își instala calabalîcul la biroul de presă pentru a se ocupa, nici mai mult nici mai puțin, de plasarea noastră în... Australia. Se arăta în notiță că această stimată doamnă ne putea oferi un post într-o întreprindere sau proprietate agricolă... Pentru această muncă importantă, ziarista australiană își alesese ore de birou după-amiază, dar în așa fel ca la orele 18 să-și poată lua în tihnă obișnuitul ceai.

Prezența onorabilei doamne Gibbson printre noi a produs la început ilaritate, apoi nemulțumire. De altfel, Agenția France Press a co-

mentat prezența ei acolo în cuvinte care în orice caz nu pot fi considerate măgulitoare.

In situația aceasta, ziariștii australieni n-au putut și nici nu pot să ne reproșeze că nu am fost și nu sîntem de acord cu felul lor de a scrie. Orice ar spune, ei sînt departe de a înțelege care este adevăratul spirit olimpic, iar repetatele dovezi de prietenie de care au dat dovadă participanții la jocuri, indiferent din ce colț de lume veneau, au fost de neînțeles pentru ei. In prima pagină a ziarelor apăreau în locul fotografiilor campionilor imagini din cele mai stranii. Mi-amintesc că într-una din zile unul din ziare a reușit un „adevărat tur de forță" publicînd înaintea celorlalte, fotografia unei obscure sportive americane care înapoindu-se în satul olimpic tîrziu noaptea s-a culcat pe acoperiș, făcînd concurență pisicilor. Pentru această strașnică idee s-a găsit un spațiu de zece ori mai mare decît a consacrat „The Argus" articolului reprodus din „Giornale d'Italia". Interesant este că a doua zi alte ziare au riposiat, reușind să convingă pe una din vedetele natației australiene să-și mute patul pentru o noapte pe acoperiș. E vorba de Lorraine Crapp care, în orice caz, n-avea nevoie să-și facă popularitate în acest fel.

Interesant este și modul în care presa australiană publica clasamentul pe națiuni. Cînd spre sfîrșitul jocurilor, sportivii sovietici au trecut pe primul loc, socoteala medaliilor de aur obținute de sportivii sovietici a început să se încurce. Ba medaliile erau acordate, ba nu erau, în sfîrșit tot felul de situații neclare, neserioase.

Desigur, am putea extrage din colecțiile multor ziare europene și americane părerea autorizată despre toate scăderile Jocurilor Olimpice organizate la Melbourne „în mahala", cum scrie Maurice Vidal, trimisul lui „Miroir Sprint" la aceste întreceri. O vină că acestea n-au putut fi îndreptate pe parcurs și mai ales că s-au accentuat prin atmosfera de încordare creată, revine tocmai presei

australiene. Aceasta a pornit la drum hotărîtă să servească prin toate mijloacele cauza reacțiunii, depunînd eforturi disperate pentru a semăna discordie între participanți. Lucrul acesta n-a reușit. In ultima zi a întrecerilor, cînd marele steag olimpic flutura încă pe Main Stadium, au defilat cot la cot sportivi din toate colțurile lumii. Poate în clipa aceea purtătorii stilourilor cu venin au înțeles ceea ce trebuiau să înțeleagă de mult.

Poate tocmai de aceea „The Argus" a reprodus rîndurile din „Giornale d'Italia".

TUDOR VORNICU

O importantă competiție de tenis de masă dotată cu „Cupa Stadion"

Redacția revistei ilustrate de sport „Stadion" a luat inițiativa organizării unei importante competiții de tenis de masă la care vor lua parte membrii lotului republican împreună cu o serie de elemente talentate din rîndurile celorlalți jucători și jucătoare. Acest concurs, care va fi un adevărat prolog al viitoarelor campionate internaționale de tenis de masă ale R.P.R. se va desfășura sîmbăta și duminica viitoare în sala Floreasca din Capitală. Competiția care se va bucura de o participare deosebit de valoroasă, în frunte cu Angelica Rozeanu, Ella Zeller, cunoscutul jucător maghiar Berczik, Gantner, Harasztosi, Reiter și alții va fi dotată cu numeroase premii constînd din cupe, plachete, diplome și abonamente la revistă. Sistemul de disputare va fi identic cu acela al campionatului internațional de la 10—13 ianuarie, adică se vor juca meciuri eliminatorii la cinci probe individuale: simplu bărbați, simplu femei, dublu bărbați, dublu femei și dublu mixt.

INTRECERILE FEMININE INCLUSE IN PROGRAMUL JOCURILOR BALCANICE DE ATLETISM

Zilele trecute s-au încheiat la Atena lucrările congresului Jocurilor Balcanice de atletism. După cum am mai anunțat, țara noastră a fost reprezentată de prof. Gheorghe Teodorescu, vicepreședinte al Comisiei Centrale de atletism și Andrei Săvescu inspector șef în C.C.F.S. La înapoierea în Capitală a delegației noastre am stat de vorbă cu tov. A. Săvescu pentru a afla noutăți în legătură cu lucrările congresului la care a participat. Iată ce ne-a spus d-sa: *„Congresul balcanic organizat în condițiuni impecabile la Atena, a constituit un moment important pentru dezvoltarea atletismului și a relațiilor internaționale atletice în această parte a Europei. Lucrările au fost urmărite cu mare interes de opinia publică din capitala Greciei. La recepția de închidere a fost prezent și d. Tsatos, Ministru de stat la Președinția Consiliului de Miniștri al Greciei, care luînd cuvîntul a spus printre altele:* Guvernul grec a constatat cu mare satisfacție că lucrările congresului au decurs într-o atmosferă de sinceră prietenie și au ajuns la rezultate dintre cele mai bune. Noi sîntem convinși că sportul ajută la crearea unor relații principiale, de amiciție între popoarele noastre și că dorința de pace sălășluește cu căldură în inimile tuturor celor care iubesc și cinstesc această activitate a trupului și sufletului oamenilor.

In cadrul congresului au fost aduse completări importante vechiului statut al Jocurilor Balcanice din 1931, care a fost modificat anul acesta la Belgrad. S-a stabilit: ca desfășurarea celei de a XVI-a ediții a J. B. să aibă loc la Atena, în zilele de 30, 31 august și 1 septembrie; a fost întocmit programul tip care va rămîne permanent valabil pentru toate edițiile viitoare ale competiției. In întreceri au fost incluse și probele feminine (100, 200, 800, 4x100 m., 80 m. g., lungime, înălțime, greutate, disc, suliță și pentatlon) și decatlonul la bărbați. Clasamentele vor fi întocmite separat pentru bărbați și femei după principiul 6-5-4-3-2-1 p., iar ștafetele vor avea punctajul dublu. Echipelor clasate pe primul loc la bărbați și la femei li se vor decerne cupele challange ale Jocurilor Balcanice. Aceste cupe vor fi atribuite definitiv echipelor care le vor cîștiga de trei ori consecutiv, sau de cinci ori alternativ. Au fost omologate recordurile balcanice stabilite la Belgrad. Cu acest prilej au fost omologate și rezultatele atleților noștri: 400 m. — Ilie Savel 47,8"; 400 m. g. — Ilie Savel 51,6; triplu — Sorin Ioan 15,39; echipa Karandi, Sudrigean, Savel, Wiesenmayer la 4x400 m. cu 3:13,8. A fost stabilit un secretariat permanent al J. B. care va funcționa cîte 4 ani în fiecare țară. Pentru început sediul acestui secretariat a fost fixat la Belgrad.

Jocurile Balcanice vor constitui un criteriu de selecție pentru formarea echipei balcanice (cîte 3 atleți de fiecare probă) în vederea meciului pe care aceasta îl va susține anual în compania echipei reprezentative a țărilor scandinave".

Concursul PENTRU CEA MAI BUNĂ CORESPONDENȚĂ

PASIUNEA FAMILIEI PALL

La Rafinăria IX din Orașul Stalin, maistrul rafinor Andrei Pall nu este renumit numai pentru vrednicia și priceperea sa în muncă, ci și pentru îndeletnicirea care i-a adus semnificativul epitet (dacă vreți) de „cel cu avionașele". Și, într-adevăr, maistrul Pall desfășoară o activitate prodigioasă în cadrul cercului de aeromodelism de la Rafinăria IX.

— Du-te odată acasă la el, să vezi ce lucrează și acolo, acest mare animator al aeromodelismului din orașul de la poalele Tîmpei, ne-a spus cineva.

Așa am și făcut. M-am prezentat acasă la „cel cu avionașele", în strada Decebal. M-a primit însuși maistrul. Cu vorba domoală, specific ardelenească, cu ochii vii, neastîmpărați, maistrul Pall mi-a vorbit îndelung despre pasiunea lui și a familiei sale: aeromodelismul, arătîndu-se gata să-mi dea, cu dragă inimă, orice informații și lămuriri în acest sens.

— „Mă ocup de aeromodelism de la vîrsta de 18 ani, adică de acum un sfert de veac, ne spune maistrul. Printre numeroasele elemente pe care le-am îndrumat, de-a lungul anilor, făcîndu-le să îndrăgească aeromodelismul, se numără bineînțeles și familia mea: toți copiii și soția, pentru care aeromodelismul a devenit un amuzament instructiv și o adevărată pasiune".

Aflu cu acest prilej că familia Pall a participat la toate concursurile pe oraș, raion și regiune, clasîndu-se pe locuri fruntașe. In acest sens, stau mărturie concretă diplomele, plachetele, medaliile și alte distincții care împodobesc pînă la refuz camera de musafiri a locuinței tov. Pall. Toate aceste „trofee" alcătuiesc răsplata meritată a muncii fără preget a familiei de aeromodeliști.

In sala cercului de aeromodelism de la Rafinăria IX se lucrează la construirea machetei Zlin.

In camera din fund a locuinței, se află atelierul. Un adevărat muzeu de aeromodele, micromodele, machete și tot felul de materiale și unelte de specialitate. Dacă autoritatea și competența în materie a maistrului Pall mă uimesc pur și simplu, ca și nețărmurita sa pasiune de constructor de aeromodele și machete, de cele mai variate tipuri, insistența mezinului Pall de a-i cerceta aeromodelul de faza I mă surprinde plăcut și îmi provoacă o legitimă admirație. Alături de mezin, pioniera Elena Pall este tare fericită: a terminat de meșterit un bolid și vorbește de pe acum de clipa frumoasă a primului start. Iată-l și pe „cel mare" dintre frați, creatorul unui aeromodel uriaș și totodată ingenios.

Și nu este nevoie să fii un mare specialist ca să-ți dai seama că în acel atelier se lucrează cu mult sîrg și că în mica încăpere este închisă o lume de plăcute strădanii, planuri, vise, realizări și satisfacții...

Dar munca maistrului Pall nu se rezumă numai la atelierul din strada Decebal ci ea se continuă cu aceeași însuflețire și în cadrul cercului de aeromodelism de la Rafinăria IX. Aci, tov. Pall este unul din elementele de bază și de numele lui se leagă realizări meritorii atît în cadrul acestui cerc cît și al activității de aeromodelism din orașul de la poalele Tîmpei...

★

Seara tîrziu, cînd mi-am luat rămas bun de la „cel cu avioanele", mi-am dat seama că fusesem cîștigat pentru această minunată îndeletnicire și că mă gîndeam la ziua cînd voi avea prilejul să întîlnesc echipa „Pall" la un concurs de aeromodelism.

N. DUMITRESCU